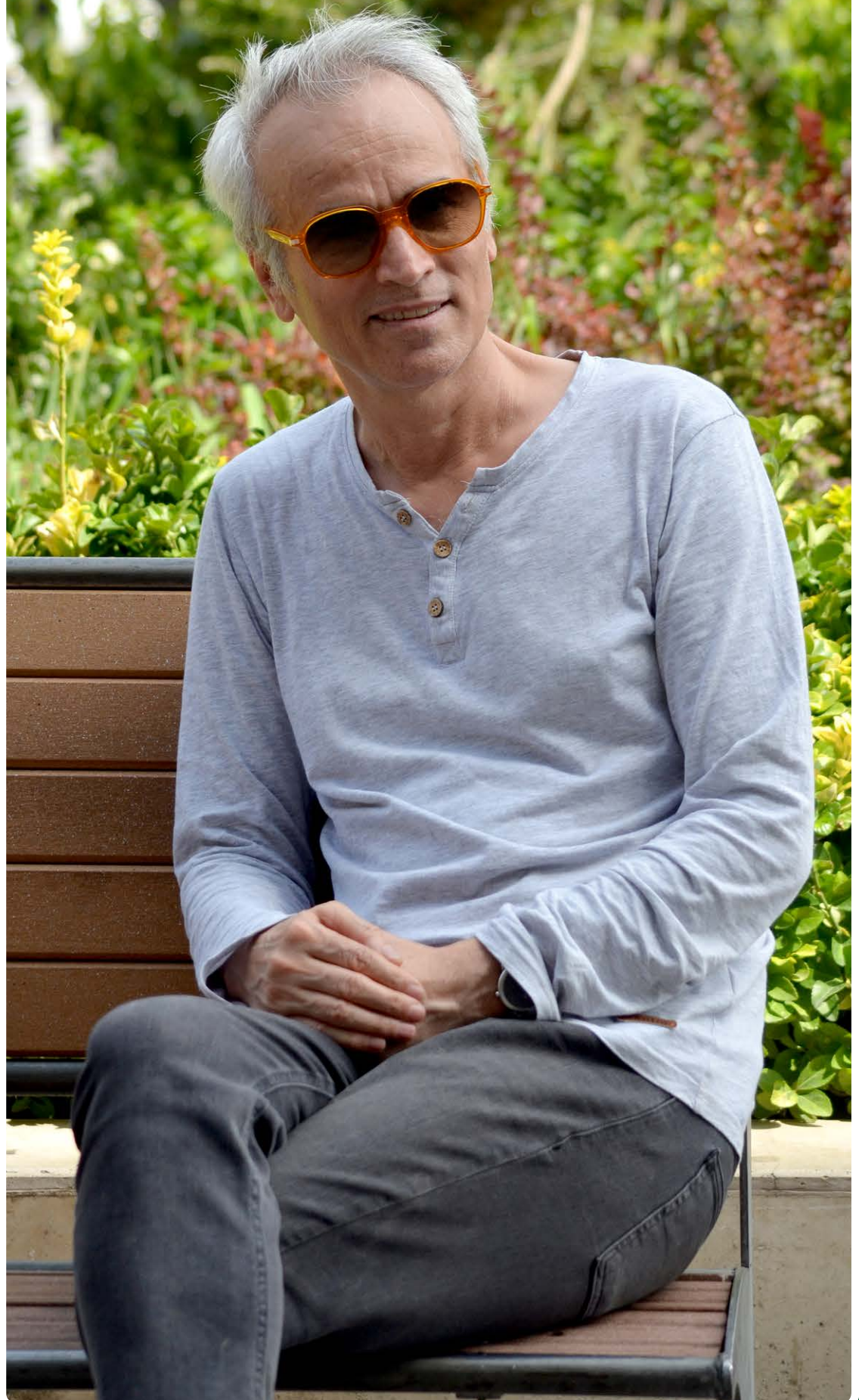

کافه خاطره صبا؛ گفت و گو با قربان نجفی، بازیگر و کارگردان

«مزرعه پدری» قربانی سیستم دالبی شد!

توانمند، استاد ایفای نقش‌های خاکستری، متواضع و بدون حاشیه اینها شمایل قربان نجفی بازیگر ۵۴ ساله شیرازی است که بیش از چهار دهه است به نقش آفرینی موثر و درجه یک می‌پردازد. او با اغلب سه نسل از بزرگان عرصه تئاتر، سینما و تلویزیون همچون رسول ملاقلی پور، داریوش مهرجویی، مانی حقیقی، سعید سلطانی، اکبر زنجانیپور و خیلی از نام‌های دیگر کار کرده است. در گفت‌وگوی کافه خاطره صبا؛ با قربان نجفی تلاش کرده‌ایم به کیفیت نقش آفرینی‌هایش به خصوص در تلویزیون و سمت و سوی فیلمسازی‌اش بپردازیم.

احمد محمد اسماعیلی

گفت و گو

از شیراز وارد عرصه هنری شدید. شهری که تا دهه‌های قبل با بزرگانی مثل امین تارخ، جمشید اسماعیل‌خانی و اصغر همت و دیگران نقش عمده‌ای در تغذیه سینما و تلویزیون داشت. به چه دلیل این پروسه در دهه اخیر کم رنگ و کم اثر شده است؟

موقعی که اعتبار پدیده‌ای از بین می‌رود انگیزه و وشوق جوانها برای رفتن به سمت آن پدیده و یا کار فرهنگی از بین می‌رود. الان جوانی بخواهد از ابتدا کارش را شروع کند با وضعیت بفرنج تئاتر روبه‌رو می‌شود و خیلی از نمایش‌هایی که این روزها روی صحنه می‌رود هیچ بازخوردی ندارد و زود از یاد می‌رود. اما زمان ما حتی در دوران تحصیل در دانشکده، تئاترهایی که اجرا می‌کردیم بازتاب داشت و خیلی‌ها با شوق می‌آمدند تا مثلاً فلان نمایش را در تالار مولوی ببینند.

سالها در تئاتر دانشگاهی با گیل آبادی همکاری موثری داشتید.

بله، در نمایشی با ساختار مونولوگ به جای چند شخصیت برای ایشان بازی کردم که کار بسیار دیده شد و جایزه بازیگری از جشنواره تئاتر دانشگاهی گرفتم. آن موقع هر جا که نمایش اجرا می‌کردیم سالن پر می‌شد. نمایش «پیوند خونی فوگارد» را با زمان سه ساعت اجرا کردیم و باز هم نمایش مخاطب داشت. استاد سمندریان نمایش «دایره گچی قفقازی» را با بازی حیرت‌انگیز سعید پورصمیمی با تا نیم چهار ساعت روی صحنه برد و همه کارش را تحسین کردند. الان دیدن این نوع نمایش با تا نیم زیاد دیگر برای مخاطب امروزی جذابیتش کم شده و وضعیت تئاتر با اجراهای سطحی به این روز افتاده است.

آیا به دلیل شرایط موجود در تئاتر بود که بتدریج از دهه هشتاد حضور تان در تئاتر کمتر شد و جذب تلویزیون شدید؟

بله، از زمانی دیدم که تئاتر شکلش عوض شده و بحث تئاتر خصوصی به میان آمده است و دوستان جوری از تئاتر رامی‌خواستند که توام با نگاه سهل‌الوصول بود و من به این کار علاقه‌ای نداشتم. بحث اقتصادی هم که در تئاتر واقعا تبدیل به شوخی شده است.

از شرایطی که باعث شده بتوانید حضور موفق در تلویزیون داشته باشید بگوئید؟

پیشنهادم در تئاتر باعث شد تا کارگردانها من را به کارهای تلویزیونی و سینمایی دعوت کنند. علی‌زکان آمد تئاترم را دید و برای بازی در فیلم «سایه به سایه» دعوتم کرد. در این فیلم طیف گسترده‌ای از تئاتری‌های با سابقه و درجه یک مثل میکائیل شهرستانی، مرحوم فیروز بهجت محمدی و محمد اسکندری بازی داشتند.

شما با بازیگران بزرگی مثل خسرو و شکیبایی نیز بازی کرده‌اید. آیا تا به حال پیش آمده تحت تاثیر بازی این بزرگان قرار بگیرید؟
به هیچ وجه چنین اتفاقی برایم رخ نداده است.